

I Kista strax utanför Stockholm ligger Svenska Tandläkare-Sällskapets museum. Museet har en samling med ca 9000 odontologiska föremål och utgör ett av Europas mest enastående samlingar i sitt slag. Museet drivs formellt av Svenska Tandläkare-Sällskapets museinämnd.

På museet finns föremål som illustrerar utvecklingen dels äldre extraktionsinstrument som pelikaner och primitiva tänger, de första borrarerna; handborrar, drillborrar, trampborrar och en borr driven med symaskinsmotor. Den elektriska borsten förkortade behandlingarna avsevärt och belysningen förbättrades. Även den första tidens röntgenutrustning finns med i utställningen.

Museet har en stor samling äldre proteser utförda i elfenben, porslin, metall eller kautschuk. De första proteserna gjordes i första hand till överklassen för utseendets skull – de gick inte att tugga med. På museet kan besökarna följa tandvårdens utveckling som fram till 1800-talet hade en mycket blygsam utbredning i Sverige. Längre utfördes behandling av tandsjukdomar av fältskärer, barberare och badare samt kvacksalvare, och i stort gick tandvården ut på att bota tandvärk.

På museet har man byggt upp hur tandläkarmottagningarna har sett ut över tiden. På 1880-talet var behandlingsrum och väntrum ett och samma. Tandläkaren trampade sin borr och patienten skötte salivsugen med en gummiblåsa. Bedövning saknades i regel fram till början av 1900-talet då den första lokalbedövningen salufördes. Belysningen bestod av en fotogenlampa och när solen gick ned fick alla gå hem. När elektriciteten kom innebar det helt nya möjligheter till behandling. Den elektriska tandborsten medgav snabbare tandborstning och belysningen förbättrades.